

lesarabrøv

Politiskar rukkur

Tað verður altíð persónliga sannføring hins einstaka, um hann ella hon fer á val.

I mongum londum hevur hin kristni als ongar møguleikar at fara á val. Hugsu um hvussu tað hevur verið, og er framvegis, i mongum kommunistiskum, muslimskum og øðrum londum. Men her hjá okkum, i okkara demokratiska samfelag, eru hesi rættindi vunnin — fyrri at vit skulu hava møguleika at nýta tey.

Hví so ikki nýta henda Gudgivna møguleika til at ávirkja tann vegin, sum vit halda vera rætt?

Sum kristin eiga vit ikki at atkvøða fyrri einum flokki tí at ommur og abbar og foreldur hava gjørt tað. Vit eiga sjálvi at koma til eina sannføring og kanna eftir hví eg velji sum eg velji. Er tað bert av gomlu vana. Ella: samrímur ferði politikkurin hjá tí flokkinum, sum eg velji, við mína kristnu sannføring.

Ikki øll kristin eru fyrri at átaka sær politisk leiðarastov. Men tó er tað okkara heilaga skylda, at vit hvør sær, sum kristin, gera sitt til uppbyggingina av einum ruddilgum politiskum lívi i kristnum anda.

I forðum nýtti Gud mong kristin i ymsum leiðarastovum kring heim, til at fremja stór og gagnlig framtøk til fólksins gagn.

Mong kristin eru komin til ta niðurstøðu, at teir flokkar, sum tey valdu, ikki nóg mannliga og i verki vardu tey kristnu grundvirðini. Ferði politikkurin samrímur ikki við teirra kristnu sannføring.

Fyrri tey var — og er tað mest avgerandi, at velja ein flokk, sum setur hesi virði i háseti — fyrst og fremst — og sum út frá tí rekur politikk — og sum hevur bundið seg til at verja hesi grundvirði.

Tað er ein flokkur, sum hevur gjørt tað burtur av!

Alex Bærentsen

Rúsdrekkalógin

Veljari hevur opið bræv til mín i Sosialinum leygar dagin. Spurt verður um støðu okkara til rúsdrekkalógin. Sum vist verður á, so er javnaðarflokkurin einasti av teimum føroysku flokkunum, sum hevur nakað um rúsdrekkalógin i stevnu-skránni. Har stendur at rúsdrekkalógin skal endurskoðast. Tað var SU, sum vildi hava hetta við og støða okkara er púra greið.

Vit fara at skipa soleiðis fyrri, at sett verður á stovn føroysk einkarsøla, sum skal taka sær av allari sølu av rúsdrekka i Føroyum.

Skilaloysið — fyrri ikki at sjá lógloysið — sum valdar i landinum, og skal steðgast. Eftir lógum okkara, so eru ølklubbar nær helst ikki lógligir. Men

tá myndugleikarnir kortini hava givið teimum bláa stemplið, og soleiðis góðtikið virksemi teirra, so mugu landsins kosnu menn eisini vera so mikið at sær komnir, at teir tora at loyva hesum virksemi!

Mangan verður ført fram, at okkara stranga rúsdrekkalóg virkar fyrribyrgjandi. Hetta halda vit ikki vera beint. Vist forðar hon fólk i at fáa fatur á rúsdrekka, men hetta halda vit ikki vera rætta framferðarháttin til tess at koma ovurnýtslu til livs.

Vit halda, at um fólk sjálv kunnu fara inn i eina av landsins einkarsølum at keypa tann lóg, tey ynskja, so broytist rúsdrekkamentaliteturin, og fólk fara at keypa rúsdrekka i minni mongdum. Samstundis sum vit

gera hetta, so eiga vit sjálvsagt eisini at stuðla øllum fyrribyrgjandi virksemi, so sum fráhaldfeløgum og avvenjingarstovnum — og vit mugu minnast til, at upplýsing, upplýsing og aftur upplýsing er vegurin til fyrribyrging. At «goyma» rúsdrekka fyrri fólk, tað hjálpir einki!

Øll eru vit á einum máli um, at rúsdrekkalógin ikki virkar, men enn hevur ikki borið til at funnið eina semju millum tingmenn.

Sum kunnugt, so var rúsdrekkasølan bannað við lóg i 1908, tá totalt forboð varð sett fyrri allari sølu av rúsdrekka. Seinni eru tó ymsar broytingar gjørdar, so sum loyvi til føroysku bryggjariini at bryggja sterkt øl, men nógur radikal broyting er ongantíð gjørd. Tó varð

ein roynd gjørd i 1973, men sum vant i føroyskum politikki, so eydnaðist nokrum populistpolitikarum at forpurrað uppskotið, so tað fall við eini fólkatkvøðu.

Tú spyrst eisini, um vit halda at aldursmarkið skal broytast. Vit hava fleiri ferðir vist á tað skeiva i at aldursmarkið er 20 ár. Tá tú fyllir 18 ár ert tú myndugur. Tí er tað heilt burturvið, at ein skal vera 20 ár fyrri at keypa rúsdrekka.

Vónandi ert tú nøgdur við svar mitt, og stuðlar okkum 17. nov., so vit sleppa til verka.

Vinarliga

Eyðólv Dimon

politisk viðmerking

Sjaldan man nakar politiskur flokkur verða so nógv umtalaður sum Javnaðarflokkurin hevur verið til hettar lögtingsvali. Sum rimuligt er, er tað i negativum týdningi av sínum mótstøðumonn. Men hyggur man eftir hesum politisku viðmerk-ingunum tey ymsu val-evnini hava havt i bløðunum, so er næstan altíð skrivað um tað støðu Javnaðarflokkurin hevur komið okkum úti og sum hesi valvini skulu bota um, um bert tey ella teirra flokkur fær atkvøðurnar.

Henda skiving er so lík, at i vissum føri fer man at ivast i, um summir greinastubbar ikki bert eru avskrivaðir, og mynd er sjálvandi av hvørjum persóni, fint skal tað verða. Summir av teimum ið skriva, fara nakað langt við sínum samanlíkingum, ja líka til stóra Russland, Berlinmúrinn og hann náði tú meg, um ikki Svøríki verður tikið við eisini. Mangt verður i neyðini nýtt.

Orðið bygdamenning var ógvuliga nógv umrøtt fyrri nokrum árum síðan, men øll tann bygdamenning, ið tá varð talan um, kom sjálvandi ikki, og hon kundi heldur ikki koma, so nú hevur hetta orðið yvirleva seg sjálvt, fyrri

eina tíð i hvussu so er. Men onga bygdamenning hava vit fingið, veganetið ið er um allar Føroyar, er ein stór bygdamenning og ikki at tala um Strandferðsluna, tann menningin hevur gjørt okkum tað mikið lættari at búleikast á byggunum.

Tá man so hoyrir fólka-floks lögtingsmannin fyrri Sandoyrna siga i útvarpinum, at bussarnir hjá Bygdaleiðum skulu privatiserast, tá feli eg meg noyðdast at tala at. Bæði John Petersen og eg sjálvur, hava sitið so leingi i bygðaráðnum, at vit hava ikki gloymt hvat tað kostaði kommununum at fáa skúlabørnini flutt, tá bussarnir vóru á privatum hondum. Ikki tí, teir sum áttu bussarnar fingi ov-nógv fyrri at flyta børnini, men tað skal so nógv til eina slíka fyrirtekni i dag. Skulu vit hava tað tíðina aftur, so er fryktandi fyrri, at Meginskúlarnir verða stongdir, og so er lítið vunnið.

Jubulin yvir, at nú er eingin Dammur eftir á Tveroyri, hann fær ongan enda. Men samstundis hoyra vit Anfinn Kalsberg siga i útvarpinum, at vit (Føroyar) hava tað bestu stýrisskipan i Norðurlondum, tað er sanniliga eitt herðaklapp til ein

Dam á Tveroyri. Sami Anfinn Kalsberg segði, at tað dugir ikki at geva nokrum einstøkum politiskum flokki ábyrgdina av teim lánun og tí skuld við vóru komin i, allir flokkar høvdu verið um hesa skuldina, eisini eitt herðaklapp til ein Dam av Tveroyri.

Hvat lön hjá lögtingsmonnum og landsstýrismonnum viðvíkri og biðipengum havi eg ta metan, at tað hevur ikki tann stóra týdning, fólk vilja gera hesar pengar til. Tað er ikki so langt síðan at lögtingsmannalónin var so lág, at menn ikki høvdu ráð at sita á tingi.

Teir skulu verða væl løntir, men vit skulu eisini kunna krevja nakað av teimum, so teir gera eitt gott arbeiði fyrri okkum og verða til at fáa fatur á, tá

vit hava nakað at tosa við teir um.

Tá var ólíkari at fyngið bött um ta sosialu veitingina, sum ikki hjálpir teimum ið hava hildið eitt gott húsarhald, um tey falla frá, men bert teir sum hava soplað um seg við pengum, meðan teir vóru at tjena. Tað er ein órættur sum má komast til livs.

Skal nakað liv koma aftur i tað føroyska samfelagið, so má ein Dammur av Tveroyri koma i lögtingið og helst i landsstýrið. Vit i Sandoyar valdømi, mugu fara mannsterk á val, og fáa Javnaðarflokkin so sterkan sum gjørligt, tí hesi bæði árin, vit hava ligið bakk og bert gildið skatt, hava verið nóg long.

Palli Dalsgaard

»Innrás«
er hvørkikyn!

Vistu tit tað?

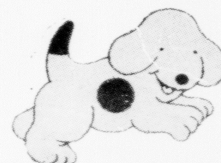
Nú vita tit tað! Tí skulu vit trúgva Oyggiatíðindum, so i eini yvirskrift stóð: »Innrás gjørt« onkustaðni.

Fantastiskt! I sama blað var onnur yvirskrift: »Albert Hall ríkur«.

So nú er Albert Hall vorðin livandi persónur. Ella er hetta sagnorð. At ríka — ríkur — ríkti

— hevur ríkt? Leingi lívi málistriði!

Útiseti

Lygn ella lógloysi?

- segði Anfinn Kalsberg ikki ósatt i útvarpinum fríggjakvøldið, so hevur hann koyrt við 120 km. ferð!

Ein lesari er ikki heilt nøgdur við aftursvarið frá Anfinni Kalsberg i útvarpinum herfyri. Hann sigur:

I framløgusendingini fyrri Fólkaflakkin i útvarpinum, nýtti Óli Breckmann høvi at bera ein jólaheilsu til alt Føroya fólk.

Hann segði m.a. at "ávisir javnaðarpolitikarar høvdu keypt sær atkvøður gjøgnum Skála Skipasmiðju og Blue

North, og at hetta mátti steðgast."

Anfinn Kalsberg, sum aftaná svaraði telefonspurningunum til Fólkaflakkin, fekk spurningin, um hann kundi greiða nærri frá hesum, sum Ó.B. hevði sagt?

Anfinn Kalsberg svaraði lurtaranum, at hann ikki hevði høyrð alla framløgusendingina, tí hann var á ferð til Havnar, og at hann júst tá var farin gjøgnum cysturoyartunnlin. Hann segði seg tí av góðum grundum, ikki at kunna svara....

Lesarin: Antin segði fólkaflakksmaðurin ósatt, ella koyrdi hann við 120 km. ferð!

Um hann var i cysturoyartunnlinum stutt fyrri kl. 18.30, tá Ó.B. sendi "jólaheilsanina," og kortini sá i útvarpstovuni kl. 18.50, so ruggar ikki heilt rætt við svarinum hjá Anfinni Kalsberg.

